

NADAL. MISSA DEL GALL

Catedral de Tarragona, divendres, 24 de desembre de 2021

Lectures: Is 9,1-3.5-6; Sl 95, 1-3,11-13; Tt 2,11-14; Lc 2,1-14

Benvolguts mossens, estimat Vasile Baltaretu, rector de la parròquia ortodoxa romanesa de Tarragona, estimada coral, benvolgut Poble Sant de Déu. Un Sant Nadal, germanes i germans! En aquesta Santa Nit vull fer arribar el meu desig de felicitat a vosaltres, que sou aquí, i a les vostres famílies. I també a les famílies de totes les parròquies i comunitats de la diòcesi, a tothom que peregrina com a cristià per aquestes terres, als mossens, laïques en missió pastoral, persones de vida consagrada, ermitans i ermitanes, catequistes, músics, lectors i a totes les persones que col·laboren en qualsevol ministeri i àmbit de la nostra estimada Església de Tarragona. A tothom un Sant Nadal de Nostre Senyor Jesucrist.

Hi ha tantes coses a dir en aquesta plàcida nit de Nadal! És tan gran el que celebrem: Celebrem l'Encarnació de Déu! Estimades i estimats, nosaltres compartim la fe en un Déu que s'ha fet un com nosaltres, que s'ha humanitzat! Després de la Creació sencera, després de fer l'ésser humà a semblança seva, i lliure, Déu ens estima tant que, per salvar-nos de les debilitats que aquesta llibertat humana genera, tasta la condició humana, es fa com nosaltres i ens du novament cap a Ell. Amb el naixement de Jesús, Déu ens ha posat davant els ulls un fet meravellós: que tots nosaltres hem nascut de Déu mateix. En altres paraules, ens definim i som a partir de Déu, que dona a cadascú de nosaltres la possibilitat de realitzar-se, en llibertat, d'una manera única.

Ho hem escoltat fa un moment per boca de Sant Pau: «S'ha revelat l'Amor de Déu que vol salvar tots els homes!» (Titus 2,11). I, afegixo, s'ha revelat definitivament. Déu, que ja des de l'inici s'havia apropiat a la creació, parlant a Abraham, a Moisès, a tants profetes ... ara ens parla Ell amb paraules humanes a cadascú de nosaltres. No ens ha enviat un correu o un missatge de veu; ens ha parlat de tu a tu. La riquesa de la gràcia de Déu s'ha desbordat en nosaltres (Efesis 1, 7b-8a) i per això nosaltres fem els possibles per acollir-la: Hem preparat els nostres cors durant l'Advent, fins i tot hem guarnit les nostres cases per assenyalar que l'Encarnació de Déu és el punt des d'on s'inicia aquest desbordament de la gràcia.

Però atenció, no errem pensant que a casa nostra, guarnida amb «llumets» de festa, acudirà algú fet a la nostra mida, segons les nostres grans expectatives d'un Déu. No pensem que el Jesús que hi acudirà serà un gran home que ens omplirà de riqueses. Acudirà un pobre. I avui hi ha molts pobres, cada dia més. I clar, en la nit de Nadal hem de parlar de pobresa perquè Déu va néixer pobre. No ho podem dissimular sota les tovallles carregades de menjar, sota la manta que tapa el tió ple de regals, ni arraconant-lo a l'armari dels mals endreços... I això és així per «fer-nos entendre fins a quin punt Déu estima la nostra condició humana, fins al punt de tocar, amb el seu amor concret, la nostra pitjor misèria. El Fill de Déu neix com un descartat per dir-nos que tota persona descartada és fill, filla de Déu» -deia el papa Francesc l'any passat per Nadal, enmig el clam de tanta gent damnificada per la pandèmia i per tantes altres situacions de misèria. I afegia: «perquè Déu va venir al món com un nadó, fràgil i dèbil per fer-nos adonar que cal acollir totes les fragilitats amb tendresa. I per descobrir una cosa important: com a Betlem, també Déu vol fer amb nosaltres grans coses a través de la nostra pobresa. Ell va posar tota la salvació en el pessebre d'un estable fosc i no té cap por de la nostra pobresa» (Papa Francesc Homilia Nit de Nadal 2020). Déu Totpoderós i omnipotent neix pobre, quin contrasentit, no?

I per captar la subtileza i profunditat d'aquest contrasentit cal tenir el cor ben obert. Com els pastors del relat evangèlic del naixement, els primers missatgers de l'Encarnació. Aquella gent que passa les nits al ras vetllant el seu ramat, que sap descobrir les coses que passen de nit, que sap intuir el llop, que fa fora els lladres; aquella gent para l'orella als sons de la nit... i per això percep i sap escoltar les paraules de l'àngel. Els pastors veuen el Misteri de Déu i les seves vides queden transformades perquè la foscor de la nit queda plena de llum.

Molt estimats i estimades. Amarem-nos d'aquesta Llum. Aquesta és l'actitud davant un anunci que no és pronunciat per cap boca humana sinó que és Revelació de Déu! Siguem nosaltres també persones que escolten i tenen l'orella disposada a les novetats, a les meravelles que anuncia l'àngel.

Benvolgudes i benvolguts germans en el Senyor. L'any passat, en aquesta mateixa nit, us deia que el món té necessitat, més que mai, d'un Salvador que renovi la nostra història i, afegeixo avui, potser també el nostre cor necessita renovar-se. Un cor que acumula cansament, angoixes i pors després de quasi dos anys de pandèmia i de futurs incerts. I, amb Jesús nat a Betlem, de futur incert no n'hi ha. No n'hi ha perquè ho ha deixat tot a les nostres mans: Ha deixat a les nostres mans la cura de la Creació, i ens hem d'esforçar molt per a preservar-la. Ha deixat a les nostres mans que ens decidim a posar-nos a disposició de les necessitats del món, i ens hem de fer solidaris d'aquestes necessitats. Ens ha deixat a les nostres mans el nostre propi futur, i ens hem d'apressar a cercar un nou paradigma que reverteixi les discriminacions, les «elititzacions» i les exclusions. I, en parlar de futur, en aquesta nit de Nadal, no podem deixar de banda el nostre futur com a Església, la comunitat hereva de Jesús. I ens hem d'implicar en el seu futur a través de la nostra participació en el Sínode. No hi ha ningú exclòs.

Continuem ara la nostra celebració joiosa del Nadal. Fem-ho impregnats de l'alegria que hem cantat en el salm: «El cel se n'alegra, la terra hi fa festa, bramula el mar i tot el que s'hi mou; jubilen els camps amb tot el que hi ha, criden de goig els arbres del bosc». Perquè, germanes i germans, «Avui ens ha nascut un Salvador, que és el Messies, el Senyor». Ell ha vingut enmig nostre per tal que coneguem de veritat qui és Déu. Ell ha vingut perquè ja en aquest món puguem participar de la vida de Déu! Amén.